LATĪŅU ROKRAKSTS · 14. GADSIMTS

Ilustrētā Ars notoria

Eņģeļu lūgšanas un slepenās figūras atmiņai, gudrībai un visu mākslu zināšanai

ar viduslaiku glosu un krāsainām zīmēm

«SACRATISSIMA ARS NOTORIA» · BnF LATIN 9336

GUDRĪBAS GRĀMATAS

Ilustrētā Ars notoria

Eņģeļu lūgšanas un slepenās figūras atmiņai, gudrībai un visu mākslu zināšanai

Latīņu rokraksts, 14. gadsimts · BnF Latin 9336. «Svētākā zīmju māksla», ko eņģelis esot atklājis ķēniņam Salamanam, kopā ar viduslaiku glosu, kas skaidro, kā lūgšanas skaitīt un figūras vērot, un ar visām rokraksta krāsainajām figūrām; pilns tulkojums no latīņu valodas ar vērēm un komentāriem

BlusaBooks · MMXXVI

Tulkojums, vēres, priekšvārds, figūru pārzīmējumi un komentāri © 2026 SIA "Blusa Entertainment".

Avots: latīņu rokraksts «Sacratissima ars notoria», 14. gs., Francijas Nacionālā bibliotēka, Latin 9336 (ff. 1–28), publiskais domēns. Tulkots no rokraksta; rokraksta attēli grāmatā nav ievietoti — visas figūras (notae) ir mūsu krāsaini pārzīmējumi pēc rokraksta līnijām. Lasījumu apstiprināšanai skatīts Agripas «Opera» (Lionā, ap 1600) iespiestais latīņu teksts un R. Tērnera angļu tulkojums (Londonā, 1657), publiskais domēns. Grāmata ir vēsturisks avots, nevis ārstniecības vai cits padoms.

BLUSABOOKS · MMXXVI

SATURS

Priekšvārds 5

Svētākās mākslas sākums un pirmās lūgšanas 7

Lūgšanu spēks: slimnieks, daiļrunība un Salamana noslēpumi 43

Mākslas un to figūras: kad, kā un cik reizes 78

Teoloģijas priekšraksti un desmit lūgšanas 116

Atmiņas mākslas termini un prologi 132

Figūras: gramatika, dialektika, retorika, ārstniecība un mūzika 158

Figūras: astronomija, vispārīgās mākslas un retorika 201

Figūras: aritmētika, astronomija, filozofija un ģeometrija 222

Figūras: ģeometrija, teoloģija un filozofija 242

Pēdējās figūras: neizsakāmā zīme, šķīstība, taisnība un pārmetums 258

Komentāri 271

I–II. Sākums, pirmās lūgšanas un lūgšanu spēks 271
III. Mākslas un to figūras 272
IV–V. Teoloģija, desmit lūgšanas, termini un prologi 273
VI–X. Figūras 273

PRIEKŠVĀRDS

Grāmata, kas solīja visu zināt. Viduslaikos klīda stāsts, ka ķēniņam Salamanam kādā naktī, kad viņš lūdza Dievu, eņģelis uz altāra nolicis zelta plāksnītes ar lūgšanām un zīmēm. Tas, kurš šīs lūgšanas skaita pareizajās dienās un vēro pie tām piederīgās figūras, īsā laikā iegūšot atmiņu, daiļrunību un visu septiņu brīvo mākslu zināšanas — gramatiku, dialektiku, retoriku, aritmētiku, ģeometriju, mūziku un astronomiju —, filozofiju un pat teoloģiju. Šo mācību sauca par *ars notoria* jeb «zīmju mākslu», jo tās sirds ir *notae* — zīmes jeb figūras, kas jāvēro, kamēr skan lūgšana.

Rokraksts. Šīs grāmatas pamatā ir latīņu rokraksts, ko Francijas Nacionālā bibliotēka Parīzē glabā ar numuru Latin 9336; katalogā tas saukts «Sacratissima ars notoria» — «Svētākā zīmju māksla». Tas ir 14. gadsimta pergamenta kodekss ar 28 lielām lapām (440 × 290 mm). Bibliotēkas katalogs to uzskaita starp Itālijā darinātiem rokrakstiem. Bibliotēka to ieguva 1799. gadā, un 1819. gadā tas iesiets ādā ar karaļa Luija XVIII monogrammu.

Rokrakstam ir divas daļas. Pirmajās septiņpadsmit lapās lappuses vidū lielākiem burtiem rakstīts pats *Ars notoria* teksts, bet ap to no visām pusēm — sīkā rakstā — **glosa**: viduslaiku skolotāja komentārs, kas paskaidro, ko teksts domā, kā lūgšanas skaitīt, kad gavēt, kā vērot figūras un ko darīt, ja māksla neizdodas. Pēdējās vienpadsmit lapas aizņem **figūras**: lieli apļi, gredzeni, rombi, koki un torņi, kas pilni ar lūgšanām un maģiskiem vārdiem, apvilkti sarkanā un zeltā, un ap tiem stāv eņģeļi zilos un sarkanos tērpos ar krustu rokās. Tieši šīs gleznotās figūras padara Latin 9336 par vienu no skaistākajiem zināmajiem zīmju mākslas rokrakstiem.

Kas šeit ir jauns. Mūsu sērijā jau ir «Zelta ziedi» (Nr. 63) — tās pašas mākslas cita versija no Minhenes rokraksta (Clm 276), ko sauc Apollonija vārdā. Daudzas lūgšanas abos rokrakstos ir tās pašas. Taču Latin 9336 ir cita mākslas redakcija, un tajā ir divas lietas, kuru Minhenes rokrakstā nav: pirmkārt, pilna **glosa** — sava veida lietošanas pamācība, kas atklāj, kā viduslaiku lasītājs mākslu saprata un

praktizēja; otrkārt, pilnīgi cits FIGŪRU kopums — gleznots, ar eņģeļiem, ar citām formām un citiem uzrakstiem. Lai sērija būtu vienota, lūgšanas, kas sakrīt, tulkojām tādos pašos vārdos kā «Zelta ziedos», bet visur sekojām tam, kas rakstīts tieši šajā rokrakstā.

FIGŪRAS. Rokraksta attēlus grāmatā neievietojam. Katru figūru esam pārzīmējuši paši: no rokraksta lappuses atdalījām krāsas — zelta un okera kontūras, zilos un sarkanos tērpus, sarkano un brūno tinti — un katru krāsu pārvilkām kā tīru līniju. Tāpēc zīmējumos saglabājies rokraksta sastāvs, proporcijas, eņģeļi un pat figūrās ierakstītais teksts, bet nav pergamenta traipu, krokojumu un plaisu. Kur rakstvedis atstājis tukšu vietu vai nepabeigtu rāmi, tāds tas palicis arī šeit. Pēc katras figūras ir apraksts «Kas attēlots» un visu tajā ierakstīto lūgšanu un uzrakstu tulkojums.

KĀ LASĪT. Grāmatā ir tikai tulkojums — pilns, rindkopu pa rindkopai, lasāms kā grāmata. Galvenā teksta rindkopas ir parastā burtā. Glosa ir sīkākā burtā ar sarkanu joslu malā un sākas ar vārdu «Glosa»; tā novietota tūlīt aiz tās vietas, ko skaidro. Sarkanās rubrikas — rokraksta virsraksti — ir starpvirsraksti. Maģiskos vārdus netulkojam: tie ir *kursīvā* tieši tā, kā tos uzrakstījis rakstvedis. Kur tekstā parādās vārds vai lieta, kas mūsdienās nav zināma, pie tā ir mazs cipars, un skaidrojums ir turpat lapas apakšā. Mūsu plašāki skaidrojumi — *Vienkāršiem vārdiem* un *Ko saka vēsture* — ir grāmatas beigās sadaļā «Komentāri». Pirms katras rokraksta lapas tekstā norādīts tās numurs (folio): *r* — lapas priekšpuse, *v* — otrā puse.

Glosa rakstīta ļoti sīkā rakstā, un dažās vietās pergaments ir nodilis. Kur lasījums nav drošs, vietu atjaunojām pēc konteksta un pēc iespiestā latīņu teksta (Agripas «Opera», Lionā, ap 1600) un Roberta Tērnera angļu tulkojuma (Londonā, 1657); kur tas nav iespējams, atstājām daudzpunkti.

Šī ir vēsturiska avota publikācija, nevis pamācība. Rokraksta valodu un uzskatus atstājam neskartus; mūsu vērtējums ir tikai mūsu vērēs un komentāros. Rokraksts sola zināšanas un atmiņu, bet ne mēs, ne tā autors to nevaram garantēt — šī ir grāmata par to, kā cilvēki pirms septiņsimt gadiem meklēja gudrību.

SVĒTĀKĀS MĀKSLAS SĀKUMS UN PIRMĀS LŪGŠANAS

Svētās un nedalāmās Trīsvienības vārdā. Šeit sākas vissvētākā zīmju māksla, ko visaugstākais Radītājs caur savu eņģeli kādā naktī uz tempļa altāra deva Salamanam, kad viņš lūdza, lai caur to viņš īsā laikā varētu iegūt un iemantot visas brīvās, mehāniskās un «izņēmuma» mākslas un to spējas un lai, izrunājot svēto lūgšanu noslēpumainos vārdus un piesaucot svēto eņģeļu vārdus, kas tajā ietverti, viņš pilnīgi nostiprinātos visā zinātnē un gudrībā

GLOSA. «Svētās un nedalāmās Trīsvienības vārdā u. t. t.» Šīs vissvētākās zīmju mākslas[1] darba sākumā tiek piesaukts visaugstākā Radītāja vārds, lai no Viņa darbs ņemtu sākumu, vidu un beigas, jo Viņš ir sākums bez sākuma, beigas bez beigām, un no Viņa viss ir radīts no nekā. Tā kā Visaugstākais, iekārtodams visu radīto, šajā pasaulē radīja cilvēku kā cienīgāku radību un visu nodeva viņa varā, Viņš arī apgaismoja viņu kā cienīgāku radību ar dabiskiem tikumiem. Un Visaugstākajam patika, ka pats cilvēks, ko Viņš tik ļoti mīlēja un bija veidojis pēc sava attēla un līdzības, kā cienīgāks par citiem būtu apgaismots ar cienīgākiem tikumiem. Tāpēc Visaugstākais Veidotājs viens pats cilvēku izveidoja un nolēma viņu apmācīt dabisko spēku zinātnē un apgaismot ar visu gudrību. Un tā Viņš iecēla viņu par kungu pār visu citu radīto un pavēlēja, lai šim cilvēkam paklausa viss radītais, un lai viņš kļūtu apmācīts visā zinātnē un gudrībā un būtu virs zemes patiesi gudrs.

Un kaut gan pašu pirmradīto cilvēku[2] Visaugstākais vispirms bija pilnīgi apgaismojis ar visu gudrību, tomēr mēs atrodam, ka savu žēlastību, gudrību un zinātni Viņš deva ne tikai viņam vienam, bet arī daudziem citiem. Starp tiem īpaši atrodam vienu vīru, proti, Salamanu, ko Visaugstākais izraudzīja, lai viņā nostiprinātu savu žēlastību, gudrību un zinātni. Un tā Viņš caur savu eņģeli Pamfilu[3] sūtīja viņam dažas zelta plāksnes, uz kurām

1 Zīmju māksla (lat. *ars notoria*, no *nota* «zīme») — viduslaiku māksla, kas ar lūgšanām, eņģeļu vārdiem un zīmējumu (zīmju) vērošanu sola atmiņu, daiļrunību, sapratni un visu zinātņu apguvi īsā laikā. Baznīca to vēlāk nosodīja kā aizliegtu.

2 Pirmradītais (lat. *protoplastus*) — pirmais Dieva veidotais cilvēks, Ādams.

bija uzrakstīti daži svēto eņģeļu vārdi ar grieķu, haldeju[1] un ebreju lūgšanām. Un līdz ar šīm lūgšanām tur bija dažādi izvilktas un uzzīmētas figūras, ko pats eņģelis atnesa uz tām pašām zelta plāksnēm uz tempļa altāra, ko Salamans bija uzcēlis Dievam, un pasniedza viņam, sacīdams par šīm lūgšanām, ko tās nozīmē, un par figūrām, ko tās rāda. Un viņš izskaidroja, kādā kārtībā tās jāizrunā, mācīdams viņam izrunāšanas veidu, formu un saturu. Bet Salamans, saņēmis eņģeļa pavēli, saņēma to zelta grāmatu ar lielu dievbijību un pēc eņģeļa pavēlēm sāka šo darbu, lasīdams lūgšanas vienu pēc otras, kā eņģelis viņam bija pasniedzis, ar to laikiem un Mēness dienām[2], neko nepārkāpdams ārpus pavēles formas. Un tā, dievišķās žēlastības apveltīts, viņš ar darbu izpelnījās un saņēma visu zinātni un visu gudrību.

Pēc tam, kā atrodam, pēc Salamana šī vissvētākā māksla ar Dieva žēlastību nonāca pie filozofa, ko sauc Apollonijs[3]; viņš daļēji izskaidroja grieķu, ebreju un haldeju lūgšanas un iztulkoja tās, cik smalki un īsi spēja. Bet daudzas, ņemot vērā grūtības un to iztulkojuma garumu, ko tās prasa, viņš pavisam atstāja, kā tas atrodams rakstīts Salamana grāmatā. Šajā vissvētākajā mākslā, ko Salamans sauc par zīmju mākslu un citur par atmiņas mākslu, ir ietverts vissvētākais noslēpums, jo tajā nav nekā cita kā vien vissvētākās lūgšanas un lūgsnas, starp kurām ar visdziļāko godbijību tiek nosaukti un lūdzot piesaukti svēto eņģeļu vārdi. Kad šīs lūgšanas, ko mums atnesa eņģelis, tiek skaitītas un piesauktas to laikos jeb Mēness dienās, kā aprakstīts un skaidri parādīts nākamajās nodaļās, var iegūt atmiņu, kas šajā darbā jāiegūst vispirms, daiļrunību, izteiksmi, sapratni un abu noturību. Visam iepriekš minētajam ir savas īpašas lūgšanas, ko tu atradīsi šajā kopsavilkumā nodalītas un sakārtotas. Kad tās vispirms ir iegūtas un iemantotas, ikviens var ar mākslas atmiņu un šim nolūkam paredzētām īpašām lūgšanām iegūt un iemantot septiņu brīvo mākslu, mehānisko un «izņēmuma» mākslu[4] zinātni un paturēt to atmiņā.

Bet zinātņu iegūšanai ir nepieciešams mēnesi ilgi vērot figūras, kas tām uzzīmētas un piešķirtas, un izrunāt to lūgšanas savos laikos, savās Mēness dienās un noliktajās stundās,

1 Pamfils (lat. *Pamphilus*) — eņģeļa vārds, kā to var izlasīt rokrakstā; citos tekstos šis eņģelis paliek bez vārda.

2 Haldeju valoda (lat. *caldeus sermo*) — viduslaikos tā sauca aramiešu valodu; arī vispār «senā, noslēpumainā Austrumu valoda».

3 Mēness diena (lat. *lunacio*, *luna prima, luna quarta...*) — diena, skaitot no jauna Mēness (1.–30.); pēc tām zīmju mākslā izvēlas laiku lūgšanām.

4 Apollonijs (lat. *Apollonius*) — «mākslu maģistrs», kam piedēvē *ars notoria* izklāstu «Zelta ziedi»; viduslaikos viņu jauca ar Apolloniju no Tianas, 1. gs. brīnumdari.

5 «Izņēmuma» mākslas (lat. *artes exceptivae*) — trešā mākslu grupa blakus brīvajām un mehāniskajām; zīmju mākslas tradīcijā — zīlēšanas un aizliegtās mākslas.

> un vadīt savu dzīvi pēc tam noliktajām pavēlēm. Kuras lūgšanas tam visam ir vajadzīgas, kādos laikos un kādās Mēness dienās lūgšanas jāsaka un figūras jāvēro, un kā darītājam jāvada sava dzīve un šajā svētajā darbā jārīkojas pēc kārtības, tas nākamajās nodaļās savās vietās tiks izskaidrots pilnīgi un nevainojami.

> ... ne lai izmēģinātu, bet lasot svētbijīgi, uz to balstās visa šī māksla. Ievēro, ka šī māksla ietver lūgšanas un figūras; tāpēc visa izziņa šajā mākslā notiek caur lūgšanām un figūrām. Jāzina, ka šis darbs ir liels noslēpums un cilvēka prātam nenovērtējams svētums. Šajā darbā jāņem vērā, ka tajā nekas nedrīkst notikt ārpus pavēles formas un ka jādarbojas pēc priekšrakstiem, ko Dievs devis caur eņģeli. Un šajā mākslā vispirms un galvenokārt jārūpējas stingri ticēt, jo, darbojoties pēc visām tās pavēlēm, jābūt pilnīgai ticībai. Pēc tam darītājam jāieliek darbā liela vēlēšanās un griba darbu aptvert un pabeigt. Jo tā par šo vietu ir rakstīts: ja kāds šīs vissvētākās mākslas lūgšanas, kaut arī pilnīgi un ar dievbijību, lasa, lai to izmēģinātu, vai mācās vai māca zinātnes kāres dēļ, vai ja viņš ir nāves grēkā vai zādzībā, laupīšanā vai kādā citā ļaunumā, tas pats sev panāk, ka mākslā nav nekāda iznākuma.

Alfa un Omega[1], visvarenais Dievs, visu lietu sākums bez sākuma, beigas bez beigām, uzklausi šodien manas lūgšanas, vislaipnīgais, un neatmaksā man ne pēc manām netaisnībām, ne pēc maniem grēkiem, Kungs, mans Dievs, bet pēc savas žēlastības, kas ir lielāka par visām redzamajām un neredzamajām lietām. Apžēlojies par mani, Tēva Gudrība, Kristu, eņģeļu gaisma, svēto godība, grēcinieku cerība, osta un patvērums, visu lietu radītāj un cilvēka trausluma pestītāj, kas debesis un zemi, visu jūru un pasaules smagumu ietver savā plaukstā. Tevi, vislaipnīgais, es lūdzu un pielūdzu, lai Tu kopā ar Tēvu apgaismotu manu dvēseli ar sava vissvētākā Gara staru, lai es šajā svētajā mākslā tā varētu sekmēties, ka ar Tava vissvētākā Gara un Tava vārda spēku spētu nonākt līdz šādas zinātnes un visas mākslas un gudrības palīdzības, atmiņas, daiļrunības, saprašanas un sapratnes izziņai. Un Tu, mans Dievs, kas iesākumā radīji debesis un zemi un visu no nekā, kas savā Garā visu pārveido, piepildi, atjauno, dziedini manu sapratni, lai es Tevi pagodinātu visos savu domu un vārdu darbos. Dievs Tēvs, apstiprini manu lūgšanu un vairo manu sapratni un manu atmiņu, lai uzņemtu un izzinātu visu

1 Alfa un Omega — grieķu alfabēta pirmais un pēdējais burts; Bībelē (Atkl 1:8) Dieva vārds: «Es esmu sākums un beigas».

FIGŪRAS: GRAMATIKA, DIALEKTIKA, RETORIKA, ĀRSTNIECĪBA UN MŪZIKA

Šī lūgšana jāizrunā vispirms pirms šīs figūras un pirms visām citām šīs mākslas figūrām

Gaisma, patiesība, dzīvība, ceļš, tiesnesis, žēlsirdība, stiprums, pacietība, sargi un palīdzi man un apžēlojies par mani. Āmen.

Šī otrā lūgšana jāizrunā tūlīt pēc iepriekšējās, ieturot nelielu starplaiku

Kungs, svētais Tēvs, visvarenais mūžīgais Dievs, kura priekšā ir visi neredzamo radību pamati, kura acis redzēja mani vēl neizveidotu[1], kura mīlestības salduma pilnas ir debesis un zeme, kas visu redzēji, pirms tas tapa, un redzi, pirms tas notiek, kura grāmatā ir izveidotas visas dienas un ierakstīti cilvēki: uzlūko šodien, Kungs, savu kalpu, kas tev ar visu prātu, ar visu sirdi un darbu ir pakļauts; caur savu Svēto Garu nostiprini mani, svētī mani un sargi visus manus šodienas darbus šajā vērošanā, un apgaismo mani ar sava apmeklējuma pastāvību. Āmen.

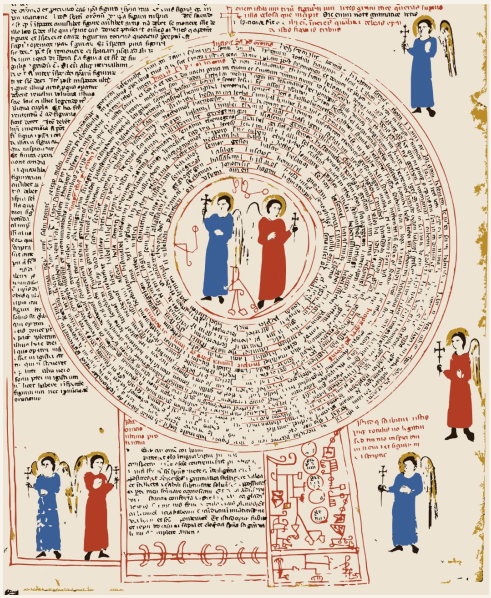
1 «Kura acis redzēja mani vēl neizveidotu» (lat. *cuius oculi imperfectum meum viderunt*) — no Psalma 138(139):16: «Tavas acis redzēja mani, kad es vēl biju neizveidots», t. i., vēl mātes miesās.

Šī ir gramatikas mākslas pirmā figūra. Tās lūgšana, proti, «Gaisma, patiesība» u. t. t., jāizrunā vispirms kopā ar citām rakstītajām: «Kungs, svētais Tēvs» u. t. t. Un, ieturot nelielu starplaiku, lai izrunā figūrā ierakstīto lūgšanu, pēc kārtas, un starp daļām vienmēr lai ietur kādu starplaiku; un pēc figūras lūgšanas lai izrunā latīņu lūgšanu, proti, «Dievs, kura priekšā katra laba sirds» u. t. t. Šī gramatikas mākslas pirmā figūra vispirms jāvēro kāda mēneša jaunā Mēness pirmajā dienā, un tajā pašā dienā un nākamajās dienās līdz piecpadsmitajai dienai lai to vēro divpadsmit reizes, proti, no agra rīta līdz trešajai stundai trīs reizes, no trešās stundas līdz pusdienlaikam trīs reizes, no pusdienlaika līdz devītajai stundai trīs reizes, no devītās stundas līdz vesperēm trīs reizes; un katrā atsevišķā vērošanā šīs lūgšanas, kas te ir, jāizrunā divreiz. Piecpadsmitajā dienā vēro šo pirmo figūru vienreiz agrā rītā un, ieturējis nelielu starplaiku, ķeries pie otrās figūras vērošanas un dari, kā rakstīts pašas otrās figūras rubrikā. Kā darboties ar šīm trim gramatikas mākslas figūrām, meklē augstāk tajā glosā, kas sākas: «Jo tā gramatikas mākslas zīmes jāvēro» u. t. t. Tur tu atradīsi, kā tev jādarbojas ar šīm trim figūrām.

Ievēro, ka visas lūgšanas, kas ierakstītas šajā figūrā un visās pārējās nākamajās figūrās, nav ar lielāku spēku vai iedarbību, nekā ja tās būtu uzrakstītas ārpus figūras pēc kārtas, kā ir citas lūgšanas; bet tās tiek ierakstītas iekšā tāpēc, lai, lasot lūgšanas un tās izrunājot, ar prāta aci labāk un iedarbīgāk vērotu pašu figūru un tās simbolus, jo, izrunājot lūgšanas vai tūlīt pēc tām, pati figūra ir jāvēro. Tāpat jāzina, ka, vērojot jebkuru jebkuras mākslas figūru, tas, kas tās vēro, nedrīkst kustēties no vietas, kur sēž, kamēr nav izrunājis visas lūgšanas, ko figūra satur, un nav vērojis to pašu figūru tik reižu, cik augstāk priekšrakstīts figūru darbībā. Bet, kad pirmā figūra novērota, tad pieklājas aiziet un pastaigāties līdz nākamajai stundai, kurā jāvēro otrā figūra; un tā jādara ar katru. Un, ja starp figūru vērošanām jāietur kāds starplaiks, lai tas ir neliels, kā pienākas. Tāpat pēc tās mākslas, kurā darbojas, pēdējās figūras vērošanas jāšķirsta šīs mākslas grāmatas šurp un turp, lasot kādas nodaļas. Un, kad tas izdarīts, jāatgriežas pie figūrām, kā pienākas. Tāpat, ja var, sirdī jātur atmiņā to figūru simboli, ko vēro. Un, beidzot ikdienas darbu ar jebkurām jebkuras mākslas figūrām, jāvēro tie četri apaļie

simboli ar to vērošanām, kas uzrakstīti pirms dialektikas mākslas pirmās figūras. Tāpat dienās, kad vēro figūras, jāgavē. Tāpat tas, kas ar tām darbojas, lai ir viens, līdz tās dienas stundas darbs, kurā viņš darbojas, ir pabeigts, ja vien nav mākslas maģistra, kas pamācītu darbotāju. Citu biedru bez maģistra, vērojot figūras un izrunājot lūgšanas, turēt nav atļauts.

Zīme: gramatikas pirmā figūra — lielais lūgšanu aplis (f. 18r)

Rokraksta figūra, f. 18r — mūsu krāsains pārzīmējums

Kas attēlots. Liels zelta un sarkanas līnijas aplis visā lapas platumā; virs tā augšā sarkans krusts uz kāta. Aplī ap divdesmit šauru gredzenu, kuros melnā tintē ar sarkanām rubrikām rakstīta viena nepārtraukta teksta spirāle no ārējās malas uz centru. Centrā mazāks aplis ar diviem eņģeļiem ar oreolu, kas tur krustu (pa kreisi zilā, pa labi sarkanā tērpā), un sarkaniem pseidoburtu simboliem. Zem apļa trīs lauki: kreisajā divi stāvoši eņģeļi ar krustu (zilā un sarkanā tērpā); vidējā lūgšana un zem tās sarkanu pusmēnešu josla (astoņi pusmēneši uz dubultas līnijas); labajā sarkanu simbolu «koks» ar pieciem apļiem, kuros ierakstīti vārdi. Ārpus apļa

labajā pusē stāv vēl trīs eņģeļi ar krustu (augšā zilā, vidū sarkanā, apakšā zilā tērpā). Kopā septiņi eņģeļi.

Sākas lūgšanas pirmā daļa.

Helyscemaht. semoht. hazatam. sorihe. theon. hazamaray. Iazaram. helomam. Iemiler. samy. helmasachon. helamam. Ieazunham. theos.[1] Dievs, žēlīgais un stiprais. *Iemathamal. hazauenehe. pirmut. Ienazonahar. leoua. habanahe. basal. chamay. hibnizay. hesmonelar. nebel. legeromelan. hana. Iarinnay. nephamys. salmatanay. Iezep. melar. hana. sarinamar. gnorym. zelemiaht. haman. zama. salmaiero. somay. zamaber. helemay. Iothar. hamnyha. halchi. baham. Iemr. malagn. sanctuoshel. laphna. Iethachy. zoconozay. zamama. heugagal. zomon. zamyn. hayra. manather. neblata. Iamamy. Ieulas. helzamar. zezezonia. malay. chyney. hyelo. maceron. Iethy. corinagin. zemazay. zemaze. banzan. hezelerma. Ieazinay. seleray. selmo. senzi.* Tu, svētais, svētais Tēvs, neaptveramais visos savos darbos, kas ir svēti, taisni un labi. Dod man žēlastību pēc Salamana un to dāvanu un pavēli, kas viņam bija šim nolūkam, — viņam, kam tava darba sākumā bija gars, dāvana un žēlastība, lai to iegūtu. *zegor. zeumagor. Iezamam. gezemel. zachiel. zemalel. gyzemagon. auzehaho. gamezomel. gamazechomos. hazethon. hazomay. zemoshachon. hezomagalhon. Iezomazay. chalion. tharatos. vsyon. tymbo. bohic. hatauathos.* Āmen.

Sākas lūgšanas otrā daļa.

Benon. zihazamay. thamphan. helomany. Iegomany. Dievs, žēlīgais, stiprais. *gerhon. hacmamal. hacuhemy. zezolham. Iame. Ieazinay. aethomayr. hachir. naphamy. zezoma. nielar. henna. charanamay. zezihy. zymaht. hacimahe. samma. ysebasa.* Un tu, Pestītāj, Dievs Tēvs, neaptveramais un nemainīgais visos savos darbos, kas ir taisni, svēti, labi un patiesi. Dod man savu žēlastību un savu svēto dāvanu, lai to iemācītos. *Iezaram. thamham. Iezero. Iemmagos. gemalym. semanay. Iezemel. helphachiel. samiba. hamibel. gezemagon. Iezero. thimeha.*

1 *Theos* — grieķu «Dievs»; maģisko vārdu virknēs bieži iejaukts kā Dieva vārds.